

NBP

Narodowy Bank Polski

ma wyłączne prawo emitowania znaków pieniężnych
Rzeczypospolitej Polskiej.

Oprócz monet i banknotów powszechnego obiegu NBP emituje także monety i banknoty kolekcjonerskie. Emisja wartości kolekcjonerskich stanowi okazję zarówno do upamiętniania ważnych historycznych rocznic i postaci, jak i do rozwijania zainteresowań polską kulturą, nauką i tradycją.

Od 1996 roku NBP emituje także dwuzłotowe monety okolicznościowe powszechnego obiegu ze stopu Nordic Gold.

Wszystkie monety i banknoty emitowane przez NBP są prawnym środkiem płatniczym w Polsce.

Informacje o planie emisji oraz sposobie zamiany monet 2 zł ze stopu Nordic Gold znajdują się na stronie: www.nbp.pl/monety

Sprzedaż monet kolekcjonerskich emitowanych przez NBP jest prowadzona w serwisie „Kolekcjoner” (aukcja internetowa/sklep internetowy) pod adresem:

www.kolekcjoner.nbp.pl

 KOLEKCJONER

oraz w oddziałach okręgowych NBP.

W dniu 14 listopada 2011 r. Narodowy Bank Polski wprowadza do obiegu monetę z serii „Miasta w Polsce” upamiętniającą Kraków, o nominale 2 zł – wykonaną stemplem zwykłym ze stopu Nordic Gold.

nominał 2 zł • metal stop $CuAl5Zn5Sn1$ • stempel zwykły • średnica 27,00 mm
masa 8,15 g • wielkość emisji (nakład) 800.000 szt.

Awers: Wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej. Po bokach orła oznaczenie roku emisji: 20-11, pod orłem napis: ZŁ 2 ZŁ. W otoku napis: RZECZPOSPOLITA POLSKA, poprzedzony oraz zakończony sześcioma perełkami. Pod orłem, po prawej stronie, znak mennicy: M/W.

Rewers: Centralnie, stylizowany wizerunek Bazyliki Św. Michała Archanioła w Krakowie. U góry napis: KLASZTOR/PAULINÓW/NA SKAŁCE/KRAKÓW. U dołu stylizowane odbicie w wodzie fragmentu Bazyliki.

Na boku: ośmiokrotnie powtórzony napis: NBP, co drugi odwrócony o 180 stopni, rozdzielony gwiazdkami.

Projektant awersu: Ewa Tyc-Karpińska

Projektant rewersu: Andrzej Nowakowski

Monety zostały wyprodukowane w Mennicy Polskiej S.A. w Warszawie.

MIASTA W POLSCE

W 2009 roku NBP rozpoczął emisję monet z serii „Miasta w Polsce”.
Moneta upamiętniająca Kraków jest czternastą z tej serii.

KRAKÓW
14 listopada 2011 r.

Klasztor paulinów na Skałce w Krakowie

Krakowska Skałka to barokowy kompleks sakralny, na który składa się kościół pod wezwaniem św. Michała Archanioła wraz z Kryptą Zasłużonych, klasztor paulinów oraz sadzawka św. Stanisława.

Obecna postać skałecznych zabudowań jest rezultatem licznych przekształceń architektonicznych, których dokonano na przestrzeni wieków. Pierwsze wzmianki o romańskiej rotundzie w tym miejscu sięgają X w. Dzięki danym historycznym oraz wynikom badań archeologicznych dowiadujemy się, że u początków chrześcijaństwa na ziemiach polskich, nad lewym brzegiem Wisły, na niewielkim wzniesieniu istniał prawdopodobnie gród – osiedle, a w jego obrębie kościół wybudowany w miejscu dawniej związanym z kultami pogańskimi. Nazwa tego wzniesienia – Skałka – jest znana już od XIII w.

Ze Skałką ściśle wiąże się postać św. Stanisława ze Szczepanowa, biskupa krakowskiego, który 11 kwietnia 1079 r. poniósł w tym miejscu męczeńską śmierć. Nastąpiła ona na skutek konfliktu między biskupem a królem Bolesławem Śmiałym. Z polecenia władcy biskup Stanisław został zabity w kościele św. Michała w czasie sprawowania mszy św. Po wnikliwym procesie kanonizacyjnym, 8 września 1253 r. papież Innocenty IV uznał go za świętego męczennika.

Kolejny etap historii Skałki wyznacza budowa gotyckiej świątyni oraz sprowadzenie paulinów.

W okresie panowania króla Kazimierza Wielkiego (1333–1370) wzniesiono na przywawelskim wzgórzu nowy kościół, w stylu gotyckim, włączając w niego pierwotną romańską rotundę, co potwierdzają dawne przekazy ikonograficzne. Przez kilka stuleci opiekę nad miejscem męczeństwa św. Stanisława sprawowali duchowni diecezjalni. W roku 1472 kanonik krakowski ks. Jan Długosz sprowadził z Jasnej Góry na Skałkę zakonników paulińskich. Odbyło się to przy arobie króla Kazimierza Jagiellończyka oraz biskupa krakowskiego Jana Rzeszowskiego. Paulini przejęli kościół

skałeczny, zamieszkali zaś w klasztorze ufundowanym przez Jana Długosza.

Następna epoka przynosi na Skałce znaczne zmiany architektoniczne. Dotychczasowy klasztor zostaje przebudowany. Prace zaczęto przed rokiem 1636 i trwały aż do 1723. W ich wyniku powstał istniejący do dziś kilkukondygnacyjny barokowy budynek zbudowany na planie czworoboku, z czterema wieżyczkami na rogach i małym dziedzińcem pośrodku. W latach 1733–1751 wybudowana została obecnie istniejąca barokowa świątynia.

Szczególnym miejscem na Skałce jest Krypta Zasłużonych. Usytuowana pod kościołem była pierwotnie miejscem pochówku zmarłych zakonników paulińskich. W latach 1876–1880 z inicjatywy prof. Józefa Łepkowskiego została przebudowana i stała się nekropolią mieszczącą groby wybitnych przedstawicieli polskiej kultury. W roku 1880 dokonano powtórnego pogrzebu fundatora paulinów na Skałce, ks. Jana Długosza. W następnych latach odbywały się na Skałce pogrzeby kolejnych wielkich Polaków: Lucjana Siemieńskiego, Wincentego Pola, Józefa Ignacego Kraszewskiego, Teofila Lenartowicza, Adama Asnyka, Henryka Siemiradzkiego, Stanisława Wyspiańskiego, Jacka Malczewskiego, Karola Szymanowskiego, Ludwika Solskiego, Tadeusza Banachiewicza oraz Czesława Miłosza. Wielce zasłużonym dla Skałki paulinem z przełomu XIX i XX w. był ówczesny przeor – o. Ambroży Fedorowicz. Dzięki jego determinacji, pod kierunkiem krakowskiego architekta Karola Knausa dokonano w latach 1888–1897 gruntownej renowacji zabudowań. W tym czasie wzniesiono również okazałą bramę wjazdową na dziedzińiec klasztorny.

Skałka jest miejscem, które nieustannie przypomina o wielkim dziedzictwie narodu polskiego. Postaci świętych, na czele ze św. Stanisławem, przywołują prawdę o chrześcijańskich korzeniach Polski, a spoczywające tu doczesne szczątki przedstawicieli kultury i nauki świadczą o potędze ducha i umysłu Polaków.